Ο μύθος του 10%

Σύμφωνα με τον μύθο, χρησιμοποιούμε μόνο το 10% του εγκεφάλου μας. το άλλο 90 τοις εκατό, παραμένει ανεκμετάλλευτο από τον απλό άνθρωπο, και χρειάζεται διάφορες μεθόδους για να ενεργοποιηθεί. οι δε ιδιότητες του ποσοστού αυτού, θαυματουργές: τηλεπάθεια, υπερφυσικές δυνάμεις, αντοχή στον πόνο κ.α (αλλά όχι ευφυΐα). ανεξάρτητα από το αν υπάρχουν επιστημονικές αποδείξεις για το αντίθετο του μύθου, μια μικρή δόση κοινής λογικής είναι αρκετή για να τον κατατάξει στις «κοινά αποδεκτές παρανοήσεις»

Πηγή του μύθου:

Δεν είναι κοινά αποδεκτή η προέλευση του 10%. Ο Einstein χωρίς να είναι ειδικός, είχε κάνει μια δήλωση που συνδυασμένη με την δική του ευφυΐα, εύκολα οδήγησε στον μύθο. Πηγή θεωρείται και ο Pierre Flourens με μια μελέτη του 19ού αιώνα, όπου υποστήριζε ότι πολλά σημεία του εγκεφάλου είναι ανεκμετάλλευτα. Επίσης, ο Williams James είχε γράψει το 1908 «Χρησιμοποιούμε μόνο ένα μέρος τον νοητικών και σωματικών μας λειτουργιών». Σε πειράματα που έγιναν σε ποντίκια από τον ερευνητή Lashley, αφαιρέθηκαν μεγάλα τμήματα του εγκεφαλικού τους φλοιού και διαπιστώθηκε ότι τα ποντίκια αυτά μπορούσαν να μάθουν από την αρχή διάφορες λειτουργίες. Τέλος , διάφορα πειράματα στην δεκαετία του 30, έδειξαν ότι πολλά μέρη του εγκεφαλικού φλοιού δεν εγείρονται από ηλεκτρικό ρεύμα, και άρα κατατάσσονται σε εκείνο το ποσοστό που δεν χρησιμοποιείται.Από τότε η από στόμα-σε-στόμα διάδοση του μύθου, τον έχει καταστήσει επιστημονικό δεδομένο. Έχουν παρουσιαστεί ακόμα και έρευνες, με πρωταγωνιστές άτομα που πάσχουν από διάφορες εγκεφαλικές ασθένειες αλλά παρ'όλα αυτά έχουν μια φυσιολογική νοητική κατάσταση. Στην πραγματικότητα, πρόκειται για μια θαυμαστή ιδιότητα του εγκεφάλου να προσαρμόζεται και όχι για κάποιο, εξωπραγματικό ποσοστό,

Γιατί ο μύθος είναι «μύθος»!:

Απτά και αδιάσειστα επιχειρήματα για το ποσοστό του εγκεφάλου που χρησιμοποιούμε δεν υπάρχουν. Παρ'όλα αυτά υπάρχουν στοιχεία που δείχνουν ότι το 10% ως ποσοστό χρήσης του εγκεφάλου δεν έχει καμία λογική βάση.Ο εγκέφαλος αποτελείται από διάφορα μέρη, το καθένα από τα οποία αναλαμβάνει μια διαφορετική λειτουργία του εγκεφάλου. Έχει διαπιστωθεί ότι ο εξωτερικός φλοιός, είναι υπεύθυνος για όλες τις ανώτερες διανοητικές μας λειτουργίες (ο οποίος έχει πάχος μόλις 2,5 χιλιοστά), αλλά δεν γίνεται να λειτουργήσει αυτόνομα και αποκομμένος από τον υπόλοιπο τμήμα του εγκεφάλου. Διάφορα τμήματα είναι συνδεδεμένα με λειτουργίες όπως η κίνηση, ο ρυθμός της καρδιάς, η κίνηση των μυών και είναι αυτά τα τμήματα που δεν διεγείρονταν από το ηλεκτρικό ρεύμα γιατι το τελευταίο δεν έχει αυτή την δυνατότητα. Κατ'αρχήν, το ποσοστό από μόνο του είναι αυθαίρετο. Δεν νοείται μέρος, ενός συνόλου που δεν γνωρίζουμε το μέγεθος του. Για να πούμε ότι το νερό σε ένα ποτήρι καταλαμβάνει το 10% του όγκου του, θα πρέπει να ξέρουμε τον όγκο του ποτηριού, κάτι που δεν συμβαίνει με το μέγεθος των δυνατοτήτων του εγκεφάλου. Επιπλέον, είναι αποδεδειγμένο ότι η εξέλιξη των οργανισμών είναι αμείλικτη με άχρηστα στοιχεία: Αν δεν χρειαζόμασταν ένα τέτοιο εγκέφαλο δεν θα τον είχαμε αναπτύξει.μένει αχρησιμοποίητο.